

[M. Larsen.]

esserede landsorganisationer indenfor de pågældende områder.

Jeg skal på et enigt udvalgs vegne anbefale disse ændringsforslag.

Boye Meyer: Da venstres ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg på venstres og hovedstadens venstres vegne tillade mig at fremsætte nogle få bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Den højtærede indenrigsminister udtalte ved forslaget første behandling, at han anså det for en selvfølge, at de forskellige erhvervsorganisationer fik lejlighed til at udtale sig, forinden der fastsattes kontrolregler, som angik deres interesser. Jeg udtalte min tilfredshed med dette tilsagn, som da også er blevet opfyldt ved den ved betænkningens ændringsforslag til § 22 skete tilføjelse, hvorefter der i påkommende tilfælde skal indhentes erklæringer fra de nærmest interesserede landsorganisationer.

I forslaget § 5, stk. 5, siges der, at der for stadepladser, køretøjer og fartøjer, hvorfra de i § 4, stk. 1, 1. og 2. pkt., særlig nævnte arter af levnedsmidler forhandles, af indenrigsministeren kan gives nærmere regler efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart. Af betænkningen fremgår det, at der i udvalget har fundet særlig drøftelse sted vedrørende stadehandelen, ligesom der også i betænkningen er anført de betragtninger, som indenfor udvalget har været anstillet angående dette spørgsmål. Formålet med loven er imidlertid at sikre forbrugerne friske og sunde varer, også derigennem, at der er fastsat ganske bestemte regler for opbevaring af og handel med levnedsmidler. Det vil derfor efter min opfattelse reducere lovens værdi ganske væsentligt, hvis de krav, som loven stiller i så henseende, ikke også kommer til at gælde stadepladser, køretøjer og fartøjer, enten det nu sker ved, at kommunerne optager sådanne bestemmelser i de lokale sundhedsvedtægter, eller ved at indenrigsministeren benytter sig af den i loven givne hjemmel til at fastsætte sådanne bestemmelser. Jeg for mit vedkommende vil anse den sidste fremgangsmåde som den, der bør foretrækkes.

Der har fra detailhandelens organisationer været fremsat ønske om at få oprettet en særlig ankeinstans, hvortil alle afgørelser, der træffes af tilsynsmyndighederne i henhold til levnedsmiddeloven, kunne indankes. På dette spørgsmål, som fra udvalgets side har været rejst overfor indenrigsministeren, har udvalget fået det svar, at ministeriet vil anse det for rettest,

at borgernes adgang til at indbringe tvivls spørgsmål for de almindelige domstole står åben også i de sager, der vedrører levnedsmiddel Lovgivningen, og at det derfor må fraråde oprettelsen af en særlig ankeinstans. Jeg betragter spørgsmålet som for så vidt klaret med denne besvarelse, men jeg vil gerne bede den højtærede indenrigsminister bekræfte, at man fra ministeriets side går ind for, at borgerne har denne adgang, også i de sager, der vedrører levnedsmiddel Lovgivningen.

Idet jeg erklærer mig tilfreds med de foreslåede ændringer, som i øvrigt er gennemgået af den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti, skal jeg med disse bemærkninger anbefale at stemme for lovforslaget i den efter deres vedtagelse foreliggende form.

Poul Claussen: Jeg går ud fra, at den højtærede indenrigsminister er rigtig vel tilfreds med udvalgets enstemmige indstilling om vedtagelse af det foreliggende lovforslag om levnedsmidler i det høje ting, og jeg går ud fra, at den højtærede minister er så meget mere tilfreds, som det er en lovgivning, der har ventet længe på sin revision, som flere af den højtærede ministers forgængere forgæves har gjort forsøg på at få gennemført. Jeg for mit vedkommende håber, at det foreliggende moderniserede lovforslag, når det engang bliver ophøjet til lov, må blive håndhævet således i praksis, at tilsynsmyndighederne og ikke mindst de personer, som får direkte med tilsynet at gøre, må have den, kunne jeg kalde det, konsultative opgave i deres virksomhed for øje mere end den politimæssige del af opgaven.

Der har, som det også blev nævnt af den foregående taler, været fremsat adskillige ønsker fra de interesserede organisationers side med hensyn til denne lovgivning, og mange af disse ønsker er imødekommet under udvalgets arbejde og under samrådet med den højtærede minister. Blandt de ting, det ikke har været muligt at komme igennem med, indgår, som det også blev nævnt af den foregående taler, det ærede medlem hr. Boye Meyer, ønsket om, at det blev påbudt, at der skulle gives bestemte regler for den ambulante handel fra køretøjer og mere eller mindre faste stadepladser. Jeg betragter ikke dette som noget stort minus, for med den formulering, lovforslaget har fået, og den adgang, der gives både sundhedskommissionerne og også den højtærede minister til at give sådanne regler, nærer jeg ingen tvivl om,